

ambo enim hæc translationes, illa inquinantium, hæc contrâ. Et alij sunt prædones: ipsi verò se lucrifactores appellant nunc. Quare licet dicere, illum, qui iniuriam facit, errare, illum verò, qui errat, iniuriam facere. Et eum, qui furtipuit, & sumpsisse, & populatum esse. Illud autem, quod Telephus Euripidis inquit Remo imperare, & descendens in Myfiam, indecorum, quia imperare maius est, quàm pro dignitate. Non igitur occultum est. Inest etiam syllabis error, si non sint iucundæ signa vocis, vt Dionysius vocat Chalceus in Elegis, clangorem Calliopes, poësim, quia ambæ sunt voces. Mala autem translatio ex significationis expertibus vocibus. Præterea verò non longè oportet, sed ex cognatis, & conformibus transferre, in nominata cum nomine, quod dictum manifestum sit cognatum esse, vt in ænigmatibus illo probato. Virum vidi igne æs virò agglutinantem: innominata enim est affectio. est autem vtumque oppositio quedam, agglutinationem igitur dixit cucurbitæ applicacionem. Et omnino ex probè factis ænigmatibus licet translationes sumere elegantes. Trãslationes enim faciunt ænigmata. Quare manifestum est, benè translatum esse. Et ab honestis. Honestas autem nominis est, vt Lycimnius ait, in fontis, vel significato. Et turpitudinem eodem modo. Præterea tertia est, quæ soluit Sophisticam rationem. Non enim est, vt dixit Bryson, Neminem turpiter dicere, siquidem idem significat hoc pro illo dicere. Hoc enim est falsum. Nam est aliud alio magis proprium, & similitus, & accommodatius ad ponendam rem ante oculos. Præterea non similiter se habens significat hoc, & illud. Quare sic etiam aliud alio honestius, & turpius ponendum est. ambo enim honestum quidem, & turpe significant: sed non quatenus honestum, aut non quatenus turpe. aut hæc quidem, sed magis, & minus. Translationes autem hinc ducendæ ab honesto, aut voce, aut vi, aut affectu, aut alio aliquo sensu. Differt verò dicere, exempli causa, roseodigitam auro ram magis, quàm purpureo digitam, vel adhuc deterius rubrodigitam. Et in epithetis licet appositiones fieri à malo, vel turpi: vt Matricida. Et licet à meliori, vt patris vindex. Et Simonides, cum daret præmium paruum ipsi is qui vicerat mulabus, noluit carmen facere, quasi graueretur

A ταῦτα δὲ ἄμφο μεταφορῶν ἢ μὲν, ῥυπαρινῶν τῶν ἢ ὅ, τιμωραίων. καὶ οἱ μὲν ληστῆς, αἰετοῦ πορευτὰς καλοῦσι νῦν. διὸ ἔξεται λέγειν, τὸν ἀδικήσαντα μὲν, ἀμαρτανῶν τὸν δὲ ἀμαρτανῶντα, ἀδικήσαντ'· καὶ τὸν κλέψαντα, καὶ λαβεῖν, καὶ πορθεῖσθαι. τὸ δὲ ὡς ὁ Τίλλε-
 φῶ Εὐρεπίδου φησὶ, κώπιας ἀλάστον, καὶ ἄποδας εἰς Μισίδου, ἀρεπέες, ὅτι μείζον τὸ ἀλάστον, ἢ κατ' ἀξίαν· οὐ κέκλεται οὖν.
 B ἔστι ὃ καὶ ἐν ταῖς συλλαβαῖς ἀμαρτία, ἐὰν μὴ ἡδείας ἢ σημεῖα φωνῆς· ὅς, Διονύσιος ὁ περὶ σατυροῦντι ὁ χαλκῶν ἐν ταῖς ἐλεγερίοις, κραυγῶν Κρημῖοτις, τίμω ποιήσιν, ὅτι ἄμφο φωνῶν. φωνῶν δὲ ἢ μεταφορῶν, ταῖς ἀσίμοις φωναῖς. ἔτι δὲ, οὐ πάρορθον δεῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς συγγραμῶν καὶ τῆς ὁμοειδῶν μεταφῆ-
 C ρεν τὰ αἰώνυμα ὀνομασθεῖας, ὁ λεγθῆν δὴ λόν ἔστιν ὅτι συγγραμῶν· ὅς ἐν τῇ αἰνίγματι τῆς ὑδροκωμοῦτι, αἴθρ' εἶδον πύρρ' χαλκῶν ἔσθ' ἀνέει κοληῖσαντα· αἰάνυμον γὰρ τὸ πάθος. ἔστι δὲ ἄμφο περὶ ὀνομασθεῖας περὶ κολησῶν τούτω εἶπε τίμω τῆς συνίας περὶ βολεῦ. καὶ ὄλας ἐκ τῆς δὲ ἡγεμῶν ἔστι μεταφορῶν λαβεῖν ὀπεικῆς· μεταφορῶν γὰρ ἀνιπτόνται· ὥστε δῆλον ὅτι οὐ μετενώνεται. καὶ δὸτὸ χαλκῶν καὶ μῶ δὲ οἰόμενος, τὸ μὲν, ὡς κατὰ Δυκίμιος λέγει, ἐν ταῖς ψήφοις, ἢ τῆς συμμοιῶν καὶ αἴρας δὲ ὡσαύτως. ἔτι δὲ πείτον, ὁ λύει τὸν σοφιστικὸν λόγον· οὐ γὰρ ὡς ἔφη Βρύσων, οὐδένα ἀεχρολογεῖν, εἴθε τὸ αὐτὸ σημαίνει τὸδε, ἀπὶ τῶ τὸδε εἰπεῖν· τῶ γὰρ ἔστι ψεύδος· ἔστι γὰρ δῆλον δῆλον κωμωδωτέρων, καὶ ὀμοιωμένων μῶλλον, καὶ οἰκειότερον, τῶ ποιῆν τὸ πῶμα περὶ ὀμοιωμάτων. ἔτι δὲ οὐχ ὀμοίως ἔργον σημαίνει τὸδε καὶ τὸδε· ὥστε καὶ οὕτως, δῆλον δῆλον καὶ λλον, καὶ αἴρας δετέον· ἄμφο μὲν γὰρ τὸ χαλκῶν καὶ τὸ αἴρας σημαίνουσιν· ἀλλ' οὐχ ἢ χαλκῶν, ἢ οὐχ ἢ αἴρας· ἢ ταῦτα μὲν, δῆλον μῶλλον καὶ ἢ τῶν. ταῖς δὲ μεταφορῶν ἐν τῶν οἰεῖται δὸτὸ χαλκῶν, ἢ τῆ φωνῆ, ἢ τῆ δωάμεν, ἢ τῆ ὀψι, ἢ δῆλον πνὶ ἀδίκησθαι διαφέρει δὲ εἰπεῖν, ὅς ῥοδὸδακτυλῶν ὡς μῶλλον ἢ φοινικοδακτυλός, ἢ ἔπι φερότερον, ἐρυθροδακτυλός. καὶ ἐν ταῖς ὀπθῆσις, ἔστι μὲν ταῖς ὀπθῆσεις ποιείσθαι δὸτὸ φωνῶν

λου ἢ αἴρας· ὅς, ὁ μηδὲ φωνῆς. ἔστι δὲ δὸτὸ τῶ βελπίονος· ὅς, ὁ παῖδες ἀμύπτωρ καὶ ὁ Σιμωνίδης, ὅτε μὲν ἐξ ἴσου μισθὸν ὀλίγον αὐτῶν ὁ νικησῶν ταῖς ὀπθῆσις, ἢ ὅτε ποιεῖν, ὡς συγγραμῶν
 eis ἢ